

Robert Mikkelsen: Jeg maa fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af den Række Spørgsmaal, den højtærede Justitsminister stillede til mig. Først vedrørende Konfiskationsbestemmelsen. Den lyder i den nuværende Lovs § 4 saadan:

„Naar nogen findes skyldig i et efter denne Lov strafbart Forhold, kan det ved Dommen bestemmes, at hans Formue og ham tilhørende Rente- eller Indtægtsnydelser helt eller delvis skal inddrages til Fordel for Statskassen.“

Ifølge det Forslag, den højtærede Justitsminister har forelagt, skal § 4 affattes saaledes:

„Naar nogen findes skyldig i et efter denne Lov strafbart Forhold, kan det bestemmes, at hans Formue, for gifte Personers Vedkommende den paagældendes Bodel og eventuelle Særeje, og ham tilhørende Rente- eller Indtægtsnydelser helt eller delvis skal inddrages til Fordel for Statskassen, for saa vidt den paagældende 1) findes skyldig i et efter Borgerlig Straffelovs § 98 o. s. v. strafbart Forhold, eller 2) har ydet økonomisk Støtte af væsentlig Betydning til Foretagender eller Planlæggelse af Foretagender, som kan medføre Straf efter denne Lov, eller 3) har forskyldt Straf af mindst 4 Aars Fængsel, og Omstændighederne i det enkelte Tilfælde taler derfor.“

Der føjes altsaa Betingelser til. Der foreligger i Øjeblikket en uindskrænket Adgang til Konfiskation. Den indskrænkes nu ved en Række Betingelser. Jeg gjorde opmærksom paa disse Kendsgerninger, denne Mildnelse, og jeg gjorde opmærksom paa, at det efter min Mening tog sig ejendommeligt ud, at samtidig med, at man her i Tinget behandler et Forslag om en meget vidtgaaende Konfiskation af fremmede Statsborgeres Ejendom, nemlig tyske og japanske Statsborgeres, mildner vi den Konfiskation, der skal ramme vore egne Landsforrædere. Denne Kritik maa jeg fastholde.

Den højtærede Justitsminister omtalte Sehested, Broholm, i denne Forbindelse, og erklærede, at han mente, at denne Mands Godser ogsaa efter den nye Lov vilde blive konfiskeret. Denne Udtalelse glæder mig. Nu var Sehested, Broholm, netop den Mand, for hvis Vedkommende jeg sagde, at mine Betænkeligheder ikke var saa store, idet jeg ikke var vis paa, at den ændrede Bestemmelse vilde gøre nogen Forskel. Men den højtærede Justitsminister nævnte ikke Schimmelmänn eller Knuth, som netop var de to Nazi-Godsejere, for hvem jeg anførte, at disse begrænsede Regler vilde faa Betyd-

ning, saaledes at den Konfiskation, der før truede dem, nu forsvandt.

Angaaende Brandvagterne har den højtærede Justitsminister misforstaaet mine Udtalelser derom. Jeg talte kun om de ubevæbnede Vagter, og jeg fandt det urimeligt, at disse Vagter skulde sidestilles med civile Lønarbejdere, netop paa Grund af den særlige Tilknytning til Værnemagten og til Militæret, som de har haft, og det Arbejde, de har haft. Ogsaa dette maa jeg fortsat fastholde.

Om Frikorpsfolkene udtalte den højtærede Justitsminister, at der nok var mange af disse Folk, der havde gjort sig skyldige i Krigsforbrydelser, men at det naturligvis maatte bevises, hvis de skulde kunne dømmes derfor. Jeg er ganske enig i, at man selvfølgelig ikke kan dømme Folk for andet, end hvad der kan bevises imod dem. Det, jeg har kritiseret, er dette, at medens man tidligere havde en Minimumsstraf paa 4 Aars Fængsel for disse Frikorpsfolk, netop under Hensyn til, at de havde deltaget i et Korps, hvor det var saa overvejende almindeligt at begaa Forbrydelser, som det faktisk var, bliver nu denne relativt høje Straf paa 4 Aar som Minimum nedsat til 1 Aar, og jeg paaviste uden Modsigelse, at de Straffebestemmelser, som i dansk Ret indføres som Minimumsstraffe, i Regelen bliver Normalstraffe, og det vil altsaa sige, at Straffen for Frikorpsfolk kan nedsættes fra 4 Aar til 1 Aar. Heller ikke denne Kritik kunde den højtærede Justitsminister afsvække.

Der blev dernæst fremsat nogle meget ejendommelige Udtalelser om den nugældende Lov og om Domstolenes Stilling til den. Jeg noterede mig et Par af den højtærede Justitsministers Udtalelser: Loven er umulig at bruge, blev der sagt, hvis man skal holde sig til dens Ord. Det er en Udtalelse om en Lov, hvorefter til Dato er dømt 4 000—5 000 Mennesker til haarde Straffe ved danske Domstole. Den er umulig at bruge, hvis man holder sig til dens Ord! Videre blev det udtalt, at Domstolene ikke har kunnet dømme efter Lovens Ord, og den højtærede Justitsminister gik endda saa vidt, at han her fra Tingets Talerstol udtalte, at de, der blev dømt i August, blev dømt langt strengere end de, der blev dømt i December. Der bliver altsaa her fra Tingets Talerstol sagt, at danske Domstole har dømt i Modstrid med Lovens Ord, og at disse Domstole har idømt haardere Straffe paa et tidligere Tidspunkt og mildere Straffe paa et senere Tidspunkt inden for et halvt Aar.